

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies octavus et nonus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1865 [erschienen] 1866

Caput II. De oppressis a Dæmone per eam liberatis; de sulphuris, quem in
offensa Dei sentiebat, odore, et dono revelationum, sibi factarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72229](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72229)

A. BERTHOL-
DO.

lios inter Christianos, qui gravissimis diaboli laqueis captivantur, ideo ex charitate mitto eis verba mea, quæ per unam feminam loquor. Audi ergo tu, frater Petre, illam; et scribe in lingua Latina omnia verba, quæ ipsa tibi ex parte mea dicet, et dabo tibi pro qualibet littera non aurum, vel argentum, sed thesaurum, qui non veterascet. His auditis, frater Petrus inducias ad deliberandum cepit: onus tandem rejicere ex humilitate disponebat, partim se ad tantum opus indignum æstimans, partim vero de illusionem diaboli aliquid titubans. Cum ergo hæc secum agerentur; divinitus in ecclesia quodam sero percussus, statim cecidit quasi mortuus: omnium namque spirituum atque corporalium virium actu sublato, intellectum tantum sanum habebat. Monachi itaque sic in terra prostratum reperientes ad cellam deferendo super stratum suum eundem declinaverunt, ubi per magnum noctis spatium semivivus jacebat.

B
revelationum
suarum
scriptore,
sanavit.

94 Denique dispensatione divina talis se menti suæ cogitatio intulit: Portassis, inquit, hoc patior, quia divinæ jussioni parere formidavi, et ait: O Domine Deus! Si hæc est causa, parce mihi, quia ecce paratus sum obedire tibi. Consensu itaque facto in corde, sine ulla mora curatus est, et vadens ad dominam Birgittam paratum se ad omnia offerrebat: qui et sacrarum revelationum scriptor et B. Birgittæ venerandus confessor (sicut in principio hujus libri dictum est) efflci merebatur. Item loquitur Christus eidem de eodem: Ego percussi eum; quia volebat obedire, et postea sanavi eum; quia ego sum medicus ille, qui sanavi Tobiam et regem Israël: Dic ergo illi: Aggredere, et volve et revolve opus scripturarum verborum meorum, et scribe, quia dabo magistrum Mathiam, magistrum in lege mea, quæ tu scribes ab ore istius Mulieris, unde potentes humiliabuntur, et sapientes obmutescunt: scias pro certissimo, quod tale opus facere volo per verba mea; nec credas a maligno spiritu hæc verba procedere, quæ Mulier ista tibi locuta est; quia ea, quæ dico, operibus comprobabo. Rursus cum hic idem vehementem capitis dolorem a sua pueritia pateretur, orante pro se Famula Dei, omnimodam recepit sanitatem. Orans enim illa audivit, Vade, dic fratri Petro, quia a dolore capitis liberatus est. Scribat ergo audacter libros verborum meorum tibi revelatorum, quia ipse habebit adjuutores.

ANNOTATA.

a Lib. 4 Revelationum cap. 121 vocatur Gerechinus.

b Vide lit. q in Annotatis in cap. 1 lib. 1.

c Sub annum 1345.

d Petrus, de quo sæpe alibi.

e Vide litt. bb in Annotatis in cap. 4 lib. 1.

f Stregnesia episcopalis sedes est in Sudermania, Sueciæ provincia.

g Hujus monasterii nec in Chronologia, nec in Indice monasteriorum Ordinis Cisterciensis meminuit Carolus de Visch, nisi forte sit monasterium Saba, alias Julita, quod in diecesi Stregnesiensi collocat.

h Anno, ut apparet, 1344 vel seq.

i Obiit anno 1373.

k Corrupte scripta videtur hæc vox: forte indicatur Skeningia, Sueciæ in Ostrogothia oppidum, aut Stockholmia.

l Civitas est in Patrimonio S. Petri.

m Varnhemium in diecesi Scarensi et Visigothia situm anno 1148 conditum est a Suerchero, Sueciæ rege, secundum Catalogum Genealogicum abbatiarum Ordinis Cisterciensis Ms.

n De Pornacio legitur in Scheda Nicolai comitis Nolani ad Alphonsum, Giennensem olim episcopum, apud Hormann pag. 814.

o Coliseum situm est inter montes Caelium, Palatinum et Esquilinum.

p Ecclesia illa collocatur ordine 13 inter ecclesias Regionis secundæ apud Pancirolum in Opere de Thesauris absconditis urbis Romæ, quam hic verosimiliter intelligendam puto.

q Aboënsis civitas in Finlandia sita est. Quis porro fuerit nominatim episcopus, S. Birgittæ ad Franciæ et Angliæ reges legatus, me latet.

r In capite Saburræ ad montem Esquilinum.

s Idem, cujus mortem S. Birgitta prædicit, cum anno 1366 Neapoli versaretur, ut dictum est num. 311 Commentarii prævii.

t In Tuscia.

u Joannæ, quæ ipsum ad hoc munus ecevit, ut scribit etiam Summontius lib. 3 Historiæ Neapolitanæ, pag. 471, post obitum Roberti de Cabani, anno 1345 defuncti.

x Lege Gargano: situs est in Apulia.

y Lege: Manfredoniam, Apuliæ oppidum.

z In Suecia.

aa Barium archiepiscopalis in Apulia civitas est.

bb Campaniæ Romanæ.

cc Fundi urbs episcopalis Latii.

dd Legendum suspicor in Vestrogothiam iret, in qua est Ludosia paulo post memorata. Nulium locum, qui Resgotia dicitur, in Suecia reperi.

ee Vide litt. dd hic.

ff Sub annum 1345.

CAPUT II.

De oppressis a Dæmone per eam liberatis; de sulphuris, quem in offensa Dei sentiebat, odore, et dono revelationum, sibi factarum.

Non modicum adversus superbientes dæmones acceperat humilis Christi Sponsa potestatem: hoc siquidem munere suam Sponsus ditavit Sponsam, ut, tradita sibi calcandi super serpentes et scorpiones, et super omnem virtutem inimici potestate, nihil prorsus noceret eis, pro quibus ipsa orare decrevisset. Unde in civitate Nolana in Campaniæ provincia mulier fuit PRETOLELLA a nomine, ætate propecta, sed nequaquam formosa, quæ a dæmonio incubo diu vexabatur: nam, cum sopori se traderet, et somnus eam invaderet, vir fortis et magnus omni fere nocte irruerat in eam, ipsamque

Mulierem
a dæmone
incubo

A que viribus opprimens actu coibat; ita quod signa omnia, quae in hac vili materia post factum remaneret, apparebant; eratque semper ille spiritus secundum mulieris iudicium tangibilis: ipsum vero minime cognoscere poterat: cum semper ante concubitum lumen extinguere consueverat. Cœpit mulier de aliquibus vicinis suspicari, quibus per veridicas attestaciones et multimodas excusaciones, etiam juramento vallatas, calumniam referentibus*, cœpit mulier fortius ostia firmare, vicinasque vocare matronas, ut secum de nocte consisterent, prohiberentque violentiam, et cognoscerent illatorem, quibus pariter vigilantibus, cum eas somnus opprimeret, accedebat ut prius, et in actu vocare non poterat dormientes; porro existimans muliebrem sexum ad sui defensam non esse idoneum, generum suum, juvenem magnanimum, vocavit in domum, et cum sua invicem filia decumbebant.

* an Refel-
lentibus?

miserum in
modum

96 Vir itaque somno fortiter reluctans, mulieres fortiter vigilare cogebat: ita quod noctem totam transigebat insomnem; sed spiritus nequam, ut omnibus se fortiores ostenderet, cum strepitu intrabat domum, extinguere lumen, omnibusque terrorem et soporem inducebat, ipsique sic ad terram prostratis, miseram mulierem solito more opprimebat. Cœpit ex hoc mulier advertere immundi spiritus fore negotium, quae ad Deum se convertens pluries confessa, dominici corporis sumpsit Sacramentum; nec tamen malignus spiritus a vexatione cessavit. Convertit se exinde mulier quorundam suggestionem ad magicas artes, ferendo caracteres, et cuncta, quae sibi fallaces arioli suggerebant, faciendo: sed et breve quoddam cum caracteribus, a presbytero sibi Raymundo exhibitum, capillorum comis involvebat, quibus maleficiis ut infelix mulier adhereret, et per consequens æternam damnationem incurreret, versutus coluber rarius ex tunc vexare eam cœpit; sed nequam tamen ab omnimoda vexatione destitit, quo minus anxia mulier effecta magnificum virum dominum Nicolaum, comitem Nolanum, benevoluntiam, adiit cum lacrymis et singultu, casum suae miseriae serius illi retexendo, sperans, forte per ipsum remedium salutis posse sibi conferri.

infestatam,

97 Miratus ille de obscenitate tantae turpitudinis, cum domino Alphonso eremita, qui forte tunc Nolae erat, putavit conferendum: de cuius sano consilio Neapolim (ubi tunc B. Birgitta degebat) mulierem destinavit, consilium et auxilium ab illa pariter suscepturam. Audiens vero Famula Dei, quod factum fuerat, petiit a muliere, si quid ad magicam pertinens artem penes se retineret; respondit, se nihil tale habere; tunc illa spiritu sancto plena, Non est, ait, ut dicis; sed crinibus tenes, quod non licet habere Christianis. Stupefacta mulier veritatem protinus confessa est: fascinum, quo fascinata fuit, abjiciendo. Denique mandavit illi confessiones iterato cum vera cordis contritione facere, Eucharistiam cum ferventi devotione die sequenti sumere, jejuniis et orationem, quibus omne demoniorum genus ejicitur, interim celebrare. Hæc illa faciente, et Famula Dei pro se orante, diabolus totaliter fugatus est et ab infestatione cessavit.

aliosque vel
a demone,

98 Item, quemadmodum in IV libro cap. LXXX scribitur, quaedam mulier a demone vexabatur, cujus venter sic intumuit, ut quasi paritura

esset subito, etc: Vide ibidem. In Scarensi diocesi *b* prope castrum prius quaedam mulier trium annorum filium, sicut in LXXXI cap. supradicti libri continetur, sanctae Birgittae praesentavit, qui nullo modo quietari poterat, nisi, quando aqua frigida aspergebatur etc: Vide ibidem. Dæmoniacus quidam in Ostrogotia *c*, de cuius nomine Prior Alvastris, qui hoc miraculum recitat, non recordabatur, praesentibus domino Thoma, episcopo Vexionensi, et magistro Mathia, S. Theologiae professore, canonico Lyncopensi, pluribusque aliis, cum hic ipse Prior verba Christi B. Birgittae revelata, et in XXXIV capite VI libri contenta, super eum recitaret, illico purgatus est. Eodem modo duo arreptitii in regno Suetiae, cernentibus atque mirantibus praebitis sacerdotibus, mundati sunt. Invasit aliquando diabolus cursorem B. Birgittae, qui, fingens se una dierum literas habere, ingrediebatur ad eam, et evaginato mucrone voluit interficere: hic per dies aliquos terribiles faciens gestus, tandem, orante pro se Domina sua, dimissus est. Hospitante semel B. Birgitta in provincia Oplandiae *d*, muliercula quaedam a demone obsessa praesentabatur, cum jam orationem primum super eam faciens, et vitali signo demum faciem muniens, daemonium fugit*.

A. Bzarnhol-
no.

b

c

E

d

* fugavit
vel ab ejus

99 Refert Prior, prout in confessione a fratre Nicolao, monacho suo, acceperat, quod tantam famem idem Nicolaus annis multis, tentante se sathana, fuerat passus, quod in nocte Natalis Domini usque ad primam Missam sustinere non poterat: hic fuis lacrymis Famulam Dei pro se orare precabatur: cumque specialem pro eo orationem fecisset, frater obdormiens in hora, qua tertia celebrabatur Missa, vidit mulierem labia sibi et linguam contingentem, quae ait ad eum: Ecce sanus es, surge: qui evigilans, nunquam de cetero talem patiebatur molestiam. Sane Prior et ipse notaverunt horam, et illam veraciter invenerunt, qua Matrem pudicitiae pro eo supplicasse compererunt. Item Prior meminit, accepisse ab ancilla quadam domina Birgittae, quae affinitatis causa a viro suo per episcopum fuerat publice separata, propter quod cum ipsa mulier nimis amaricaretur, et quietari non posset; contigit, quod B. Birgitta dialogum Evangeliorum coram se legi faceret: Tunc mulier, generosae Viduae vestigiis se prosternens, misereri sibi flagitabat, suam illi tentationem detegendo: porro compassione cordis hæc intrinsecus tacta, flexo coram Deo poplite, omnes, qui aderant, pro illa orare precabatur. Surgentibus vero ab oratione, cum interim lector in Dialogo legeret, mulier quasi dormitans vidit, dum B. Birgitta genua flectebat, quasi aethiopem de medio mamillarum suarum cum detestabili prodire fetore; quem fetorem evigilans quoque hauriebat.

tentationibus

100 Religiosus quidam annis duodecim de sanctissimo Christi corporis Sacramento tentatus, excellentissimum quoque Mariae nomen absque sordida cogitatione blasphemiae recensere non poterat; unde ab Angelica salutatione diu abstinuerat: ad Sponsam ergo Christi lacrymans accessit, et pro se Deum orare postulavit, qui sic liberatus est, ut raro postea sine magna lætitia sanctissimae Mariae nomen vel audiret vel proferret, tamque suave corpus Christi sibi effectum est, ut quietari non posset illo die, quo Missam non celebraret. Hic idem diu habuit desiderium

A. Benzhol-
no.

siderium sancta loca in Jerusalem visitare, sed propter obedientiam et professionem non est permissus, qui, cum esset in extremis, raptus est, et omnia loca illa in spiritu vidit, sicut et hi, qui corporaliter viderunt, et cum illorum locorum dispositionem his, qui prius visitaverant, enarasset, exultans in Domino sublatus est.

liberavit.

101 Meretrix quedam per B. Birgittam ad Deum conversa sequebatur magistrum, quæ in tantum a maligno spiritu quandoque tentabatur, quod vicibus iteratis de lecto illam detrahens, oculos quoque ipsius visibiliter comprimebat. Sane mulier de hoc impatiens, mortem quoque ex hoc contingere sibi pertimescens, ad vomitum peccati revertens cogitabat, dicens: Melius est mihi temporaliter vivere, quam violentam mortem incurrere: B. autem Birgitta per Spiritum sanctum hæc sciens, in præsentia sui confessoris, nonnullorumque aliorum contra diabolum, qui illam puniebat, dixit: Recede, o maledicte diabole, quia satis illam mulierem contrivisti. Tunc mulier quasi obmutescens per aliquod temporis spatium in terram defixit obtutus, et postea se erigens dixit ad Sponsam: Benedicta tu Domina, vere etenim diabolus egredientem in vilissima forma videbam; et ex illa hora a demone liberata nec cogitationes sordidas ex tunc patiebatur, nec impatientia frangebatur.

Non raro
admissam
Dei offen-
sam

102 Experimento didicimus, quod fetore aliquo infectus fetentem alium de facili non attendit: si quis vero mundus fuerit, malum odorem in altero quam cito apprehendit; sic B. Birgittæ contingebat, quæ, cum ab omni vitiorum labe, in quantum fas est dicere, perfecte munda esset; si quando dolosa verba aliqua vel criminosa audisset, vel si quis in mortali peccato existens, stetit coram ea, tantum sulphuris fetorem confestim hauriebat, quod vix poterat tolerare: unde, cum esset in Famagusta e, frater Simon de Ordine Predicatorum, Antiochiæ principis, patri regis Cypri confessor et magnus theologus et astrologus, multa sciens, et se ipsum nesciens, ad Famulam Dei venit, et sub ovina specie vulpinam tenens astutiam de gratia istarum revelationum divinarum sagaciter cum ea loquens scrutabatur veritatem: cumque ambo pariter confabularentur, tanto Mater sancta quasi fetore sulphuris replebatur, quod bene poterant omnes, qui aderant, non modicum ipsam ex gestu fatigatam, advertere. Unde et vale sibi illo faciente, e vestigio ad nares manns applicuit, fetoris vehementiam declinando.

sive ab aliis,
sive a se ex
odoratu

103 Simili modo Romæ sibi contingebat, cum ad uxorem domini Jordani de Marino visitationis causa perrexisset; nam tantum in gestu illius et moribus fetorem hausit, quod non modicum in tolerando cruciabatur; quam ob rem dominus Magnus f et domina Catharina admirantes, quid esset in ea, a domino Petro confessore sciscitabantur; a quo de veritate clarificati siluerunt. In lxxxvii cap. libri vi Revelationum legimus, quod quadam die, cum Sponsa Christi cuidam episcopo et aliis nobilibus consedisset, sensit tunc etc: Vide ibidem. Cæterum si interdum verbum ab aliquo, Deo exosum, ipsa retulisset, non parvam in gutture et lingua amaritudinem repente sentiens, offendisse se Deum, certius advertebat, et recolens verbum illud, mora sublata, cum ingenti dolore et lacrymarum effusione confitendo emendabat.

Rediens nempe de partibus Orientis per dies aliquot apud reginam Siciliæ g in civitate Aversa h morabatur: ubi Antonius de Carbeto; campsor, civis Neapolitanus, notus reginæ ac multum familiaris ad honores anhelans et divitias, rogavit eam, qualiter reginæ suggere-ret, quatenus de officio quodam de aduna i, tunc vacante, benigne sibi consentiret.

104 Annuit Sponsa Christi improvide, nulla habita deliberatione, nulla oratione præmissa, nullaque patris spiritualis facta requisitione; sed extemplo amarissimum sulphuris saporem in ore et in gutture sentiebat; de quo stupens orare cœpit, ut puta, quæ ne Deum offendisset, licet in quo, nesciret, contremiscens titubare cœpit. Cui Christus visus oppositum ei, quod Antonio sponderet, imperavit, quod scilicet reginæ persuaderet, quatenus de illo officio Antonio non provideret: ipsi quoque Antonio diceret, ne illius officii beneficium requiret: alioquin si ad votum in non modicum animæ suæ detrimentum, ac temporalium cederet bonorum. Denique B. Birgitta de loco recessit, et Antonius, quod concupivit, post annos circiter sex consecutus, recepto post modicum per commissarium reginæ computo de officii ministracione in magna, pecunie quantitate debitor est inventus, ex quo omnibus, quæ habebat in sua potestate, distractis, veluti mendicus et vagus effectus est.

105 Inter cetera Spiritus sancti charismata, Sponsæ Christi pro ornato atque decore a Sponso indulta, excellentissimo videndi, audiendique spirituali dono ditata fuit: nam tot et tanta secreta cœlestia, et occulta mysteria, a mundi sapientibus abscondita, fidei Famulæ suæ Rex cœlestis revelare dignatus est, ut humanæ fidei temeritas vix queat admittere, cum nunc in propria Deus Pater persona, nunc suum Unigenitum, nunc per Unigeniti dignissimam Genitricem, interdum vero per Angelos aut Sanctos eidem apparendo vel loquendo infinitas, ut sic dixerim, revelationes ministrabant sibi, de quibus nimirum revelationibus vii libri cœlestes, et octavus, qui dicitur ad Reges, Sermone angelico, cum multis extravagantibus Revelationibus demptis, compilati sunt.

106 In quibus etiam Revelationibus sacræ nonnumquam exponuntur Scripturæ, solvuntur quæstiones, dubia enodantur, manifestantur abscondita, et futura multa prænuntiantur et quemadmodum primo libro tactum est, tam summi Pontifices cum cæteris ecclesiæ prælatis, ac religiosis et clericis, quam etiam reges cum principibus et magnatibus, militibus, virgines et viduæ cum conjugatis singulariter vel specialiter, cum comitatibus, et regnis docentur et informantur, increpantur et obsecrantur, de instantibus quoque periculis et Dei iudiciis salubriter terrentur, ita ut pene dignitas, aut gradus, status vel ecclesiasticus, aut secularis non sit, qui vel quæ specialem et sibi competentem revelationem, revelationesque non accipiat: cum et heretici, Judæi quoque, et pagani ab hoc munere non sint immunes. Sed et animæ in purgatorio existentes acerbissimasque inferni penas luentes suffragiorum beneficia eisdem revelationibus consequuntur.

107 Quis enim non miretur? Quis Dominum in Sanctis suis non veneretur, qui sciat magna mirabilia solus? Quis, inquam, Dei, et hominum

A num Mediatricem hanc et legis divinæ latricem summis non extollat laudibus, et ex præcordiis digna non resonet præconia, debitorem se sibi pro incremento salutis humiliter confitendo, et misericordiam hanc magnam senescenti mundo per eam exhibitam affectuose amplectendo? Nam ut cum pace omnium (qui alterius non invident, sed congaudent sanctitati, imo Dei bonitati) id dixerim, a sæculo non est auditum, quod cuiuspiam alterius oculos atque aures Deus sic aperuerit, sicut humillimæ Ancillæ suæ: fuit enim singulariter a Sponso suo hac prærogativa dotata; cui in secundo libro Revelationum cap. xviii ab eodem sic dicitur: Tria mirabilia feci tecum etc: Vide ibi. Item in sexto libro cap. iii dicitur: Ego, inquit Christus, facio sicut Rex etc: Vide ibidem. Si autem miraris, quod loquor, quare tanta gratia huic mulieri fuit indulta, audi quid miranti sibi in cap. xv, 2 libri Christus responderit. Miraris, inquit Christus ad Sponsam, quare talia loquor et tanta concedo tibi etc: Vide ibi. Si vero mu-

B scitas, cur de humiliori, sanctorive statu personam ad tantum opus non elegerit; respondet tibi Christus in eodem libro 2 cap. xvi ubi dicit: Mirantur multi, cur loquor tecum, et non cum aliis etc: Vide ibidem.

laudantur
ex revela-
tionum li-
bris.

108 Ceterum si hæsitās, an a bono Spiritu, an a malo sint habita; docet te Christus, qui hæsitantem Sponsam in primo libro cap. iv increpando sic dicit: Quare timuisti de verbis meis etc. Vide ibi. Item in iv lib, cap. xiv inquit Christus Sponsæ: Cur times et sollicitaris ex eo, quod diabolus etc. Vide ibidem. Scribens præterea S. Mater vicario domini Papæ Romæ degenti, prout in LXXVII * libri iv poteris reperire, taliter est exorsa: Vestræ honorandæ Paternitati etc: Demum eadem verba in quamplurimis etiam aliis revelationibus invenies, si placet, quo Spiritum veritatis a spiritu secernas falsitatis. Denique si illud te movet, quod non ita cito, non ita fideliter divina hæc oracula a cunctis recipiuntur; aut certe, quia plura in eis prophetice dicta diutius differuntur; quamquam plura meo iudicio constet jam esse completa; quid ipse, qui omnia moderatur, et novit, hac in re loquitur, ausculta. In libro siquidem primo cap. lii. Virgo virginum Filium suum alloquitur dicens: Benedictus sis tu, Fili mi, et Deus meus etc. Et rursum flos florum Virgo Maria in secundo libro cap. xix, circa finem loquitur ad Filium dicens: Benedictus sis tu, Fili mi, qui es, et qui eras. Similiter nec illud prætereundum est, quod in vi libro cap. c scribitur: Timebat namque, ut ibidem dicitur, Sponsa, ne forte verba divinitus ei revelata infirmarentur et calumniarentur ab omnibus etc. Vide ibi. Plures etiam alias revelationes invenies ad hanc materiam pertinentes.

* atlas : 78

ANNOTATA.

a Pisciolella legitur apud Hormann pag. 813 in Epistola Nicolai comitis Nolani ad Alphonsum Giennensem olim episcopum: in Bulla Canonizationis Pictiolella.

b De Scara vide dicta ad lit. y in Annotatis in cap. 4 lib. 1.

c Sueciæ provincia.

d Legendum verosimiliter: Uplandia.

e Episcopali in Cypro urbe.

f Confessor dein Vastenensis, qui canonizationi S. Birgittæ sedulo allaboravit.

g Joannem.

h Campaniæ in regno Neapolitano.

i Ita fere vocantur sedes, quæ recipiendis meritis, earumque transeccionis vectigalibus et tributis destinantur.

A. BERTHOLODO.

CAPUT III.

De spiritu Prophetiæ.

Sinostra magna vidit, dixit, scripsit, in hoc complecti vellem capite, et debitum scribendi modum excederem, et lectori fastidium, mihi quæ laborem non modicum haud dubium præpararem, cum tanta de præteritis atque præsentibus occultis, nunc de futuris vaticinando reseravit, antra quoque cordium, quorum Deus scrutator est, nonnunquam detegendo. Quanta si essent in unum glomerata, unum per se non parvum efficerent volumen; etenim ut de cæteris, quæ ad reges, ad regna, civitates et loca, privatasque personas pertinent, taceam; de ipso quoque militantis ecclesiæ statu, utpote de schismate, quod paulo ante ipsius Sanctæ obitum sub Urbano V ortum est a, atque de sanctæ Ecclesiæ omnimoda reformatione multa prædixit; quemadmodum in multis capitulis librorum celestium legentibus apparebit. Unde Bonifacius Papa, cum pleaque ipsius merita vitæ in suis retulisset Epistolis, adjunxit: Quibus quidem sanctis absque intermissione continuatis operibus hæc generosa vidua per gratiam Sancti Spiritus promeruit, multis eorum cogitationes et affectiones intimas et gesta secretissima propalare, ac visiones et revelationes varias videre et audire, ac spiritu prophetico multa prædicere, quorum nonnulla effectu completa fuere, prout hæc et alia in ejus Revelationum volumine plenissime describuntur.

Multa prædixit;

F

110 Sed quoniam ab initio istius Operis intentio mihi fuit fragmenta colligere, ne perirent, paucis admodum ex his, quæ in vii libris continentur, præmissis prophetiis, ad eas, quas in Attestationibus reperi, festinando *. In quarto ergo libro cap. v Petrus Apostolus, quædam B. Birgittæ de statu Urbis præterito insinuans ac de futuro nonnulla præsignans adventum quoque summi Pontificis ad eandem Urbem, qui tunc temporis in Avenione, Galliarum urbe, residebat, et per annos plurimos cum sua curia inibi moram traxerat, prædicens, inquit, Insuper dico tibi, quod civitas ista Roma, civitas erat pugilum, ejus plateæ strata auro et argento, nunc autem lapides ejus saphyrei versi sunt in lutum. Habitatores ejus paucissimi, quorum dexter oculus erutus est, dextera manus abscissa, bufonesque et viperæ habitant cum eis, præ quorum veneno animalia mitia non audent apparere; nec pisces mei elevare caput, ideo adhuc in eam congregabuntur pisces, si non ita multi, ut olim, erunt tamen æque dulces et audaces, in tantum quod

de statu Urbis scilicet;

F

infestino.